

Στις εποχές της πολιτικής αστάθειας, αυτής που υπάρχει και της μεγαλύτερης που έρχεται, είναι κρίσιμο πολλές φορές να κοιτάμε πίσω από τις κουίντες, πίσω από το πεδίο των υποσχέσεων και της χειραγώγησης.

Δύο ειδήσεις των τελευταίων ημερών, που αφορούν στον ΣΥΡΙΖΑ (πάντα η πιο ενδιαφέρουσα πλευρά του παιχνιδιού, αφορά το νέο παίκτη που πρέπει να ενσωματωθεί) είναι πολύ σημαντικές γι' αυτά που γίνονται πίσω από την κουρτίνα.

Η υποψήφια περιφερειάρχης Αττικής και στενή συνεργάτης του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα συναντιέται στον Πειραιά με τον πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός και υποψ. δημοτικό σύμβουλο, με ψηφοδέλτιο ανταγωνιστικό προς τον ΣΥΡΙΖΑ, Βαγγέλη Μαρινάκη. «Τυχαία» την χαρακτήρισε η Ρένα Δούρου. Σαν να λέμε «βουνό με βουνό δεν σμίγει».

Πόσο τυχαία είναι όμως, εάν συνυπολογίσουμε πως ο Μαρινάκης εκφράζει την αντίθεσή του προς την κυβέρνηση Σαμαρά και τα επιχειρηματικά συμφέροντα που σπρώχνει (π.χ. Μελισανίδης) και τα οποία εκτιμά ως αντίθετα με τα δικά του και των συμμάχων του; Γι' αυτό δεν κατέβηκε και ο συνδυασμός Μώραλη στον Πειραιά, κόντρα στον επίσημο της ΝΔ; Θα μπορούσαν να συμπλεύσουν άραγε, «τυχαία», τα συμφέροντα τμημάτων του πιο επιθετικού και αντιδραστικού κεφαλαίου (που εκφράζει ο ερυθρόλευκος πρόεδρος) με αυτά του ΣΥΡΙΖΑ για κατάκτηση της Περιφέρειας Αττικής (και όχι μόνο); Με τον Σγουρό να θεωρείται ήδη πως δίνει πολλά στον Μελισανίδη; **Τυχαία ερώτηση: Τι σχέση έχουν όμως όλα αυτά με την Αριστερά;**

Δεύτερη ενδιαφέρουσα είδηση: Στην εξαμελή αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία επισκέπτεται την Μόσχα για σειρά επαφών, με επικεφαλής τον Αλέξη Τσίπρα συμμετέχει και καθηγητής Πανεπιστημίου, ο οποίος συνόδευε σε ανάλογες αποστολές τον Γιώργο Παπανδρέου, όταν ήταν υπουργός Εξωτερικών και όταν έλυνε και έδενε ο Άλεξ Ρόντος στο ΥΠΕΞ. Ίδιοι άνθρωποι, ίδιοι ρόλοι;

Ανάποδος